

Національний університет
«Острозька академія»

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Голова Приймальної комісії
Національного університету
«Острозька академія»

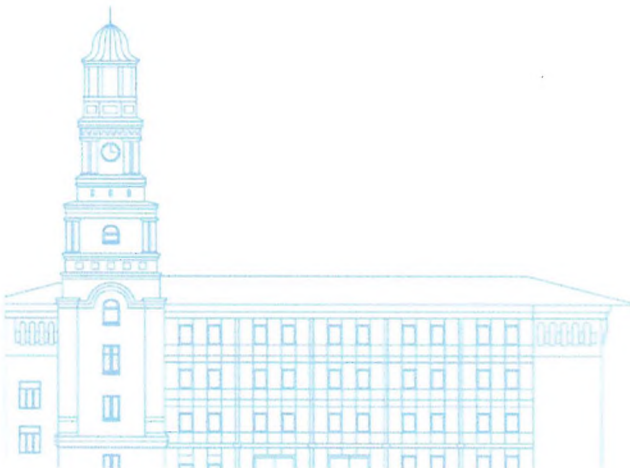
 І. Д. Пасічник

«29» березня 2021 року

ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

для вступників до аспірантури зі спеціальності
052 «Політологія»

Острог – 2021

Програма вступного випробування для вступників до аспірантури для здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 052 «Політологія» / Укладачі д. пол. н., проф. Мацієвський Ю. В, к. н. держ. упр., доц. Лебедюк В. М., к. пол. н., ст. в. Малиновська Н. В. – Острог: НаУОА, 2021.

Програма розглянута та схвалена на засіданні кафедри політології та національної безпеки (Протокол № 8 від 15 березня 2021 року)

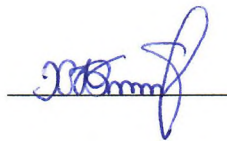
Завідувач кафедри політології та національної безпеки

A large, stylized handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke.

Микола РОМАНОВ

Програма розглянута та схвалена на засіданні Приймальної комісії Національного університету «Острозька академія» (Протокол № 6 від 29 березня 2021 року)

Відповідальний секретар
приймальної комісії

A handwritten signature in blue ink, featuring a stylized 'Y' and 'K'.

Юлія ХАРЧУК

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Мета вступного випробування полягає у з'ясуванні рівня теоретичних знань та практичних навичок вступників, які вступають на навчання до аспірантури для здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 052 «Політологія», освітньо-наукової програми «Політологія» на основі освітнього ступеня магістра (ОКР спеціаліста), здобутого за цією або іншою спеціальністю.

Результати вступного випробування використовуватимуться під час формування рейтингового списку та конкурсного відбору вступників у межах ліцензованого обсягу.

II. ПОРЯДОК СКЛАДАННЯ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Організація вступного випробування здійснюється відповідно до Положення про приймальну комісію Національного університету «Острозька академія» та Положення про організацію та проведення вступних випробувань у Національному університеті «Острозька академія» https://www.oa.edu.ua/ua/abiturijentovi/receiving_commission/polozhenya_pro_pruymalny_komisiyu

Вступне випробування проводиться в усній формі з таких дисциплін як: «Вступ до політичної науки», «Конституційне право України», «Історія політичної думки», «Теорія міжнародних відносин» і «Порівняльна політологія».

Вимоги до здібностей і підготовленості вступників

Для успішного засвоєння освітньо-наукової програми доктора філософії вступники повинні мати повну вищу освіту та здібності до оволодіння знаннями, уміннями і навичками в галузі. Обов'язковою умовою є вільне володіння державною мовою.

У розрізі зазначених вище дисциплін вступники повинні:

знати:

- категорійний і понятійний апарат сучасної політологічної теорії;
- основні етапи розвитку національної і зарубіжної політичної думки;
- принципи і особливості організації політичної і державної влади в Україні і в зарубіжних країнах;
- основні підходи і школи сучасної політичної теорії, теорії міжнародних відносин, їх концептуальні і методологічні особливості;
- базові засади методології політичних досліджень;

вміти:

- самостійно вести політичні дослідження, розробляти програми конкретних досліджень, виробляти рекомендації щодо впровадження окремих політик на різних рівнях;
- знаходити і аналізувати політичну інформацію, обробляти її з допомогою сучасних методів;
- володіти навичками теоретичного аналізу і узагальнення соціально-політичної інформації;
- володіти навичками прогнозування, розробляти рекомендації для вирішення практичних питань центральними і місцевими органами влади, суспільно-політичними організаціями, партіями тощо, надавати їм теоретичну і

методичну допомогу з вивчення і аналізу політичного життя суспільства та регіонів;

- проводити аналіз і давати оцінку прийнятим рішенням, постановам органів законодавчої, виконавчої влади, партійних і громадських організацій, їх лідерів;

- володіти методикою викладання суспільно-гуманітарних дисциплін, кваліфіковано виконувати педагогічну та виховну роботу у навчальних закладах;

- перекладати оригінальну спеціальну літературу, редагувати наукові тексти, вільно володіти однією з іноземних мов у своїй професійній діяльності.

ІІІ. НАВЧАЛЬНИЙ МАТЕРІАЛ, ЯКИЙ ВІНОСИТЬСЯ НА ВСТУПНЕ ВИПРОБОВУВАННЯ ТА ЛІТЕРАТУРА ДЛЯ ПІДГОТОВКИ

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ З ДИСЦИПЛІНИ «ВСТУП ДО ПОЛІТИЧНОЇ НАУКИ»

1. Еволюція уявлень про предмет політології, її основні закони і методи.
2. Типологія політичних систем. Стабільність і зміна політичних систем;
3. Сутність політичної влади, її характерні ознаки та різновиди;
4. Поняття політичного режиму та його характеристики;
5. Ознаки та форми демократії;
6. Дискусія про сучасний політичний режим в Україні;
7. Тоталітаризм як соціальний і політичний феномен;
8. Сутність авторитаризму, форми та ознаки авторитарних режимів;
9. Демократизація та її обмеження: структурні та актороцентричні пояснення;
10. Поняття, структура та концепції політичної еліти;
11. Поняття політичної стабільності. Теоретичні підходи до вивчення стабільності і конфлікту;
12. Генеза держави, її атрибути та головні риси. Держава та громадянське суспільство;
13. Структура та функції держави. Форми правління та державного устрою;
14. Особливості парламентської, президентської та змішаної республік;
15. Основні партійні системи;
16. Поняття, ознаки та теорії політичної культури;
17. Поняття нації. Сучасні концепції нації;
18. Поняття націоналізму. Різновиди націоналізму;
19. Наслідки президентських і парламентських виборів на стан демократії в Україні.
20. Помаранчева революція і Євромайдан. Їх вплив на політичні процеси в Україні;

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Воронов І. Правова держава як предмет політологічного аналізу. Монографія. – К.: Віра ІНСАЙТ, 2000. – 250 с.
2. Гайєк Ф. Право, законодавство і свобода. Нове визначення ліберальних принципів справедливості і політичної економії. Т. I-III. – К.: Аквілон-Прес, 2000. – 448 с.

3. Гринюк Р. Ідея правової держави: теоретико-правова модель і практична реалізація. – К.: Ін Юре, 2004. – 388 с.
4. Даль Р. О демократии. – М.: Аспект Пресс, 2000. – 208 с.
5. Кин Дж. Демократия и гражданское общество. – М.: Прогресс-Традиция, 2001. – 400 с.
6. Енциклопедія політичної думки. – К.: Дух і Літера, 2000. – 472 с.
7. Колодій А. На шляху до громадянського суспільства. Теоретичні засади і соціокультурні передумови демократичної трансформації в Україні. Монографія. – К.: Червона калина, 2002. – 276 с.
8. Конончук С. Розвиток демократії в Україні: 2000 рік. – К.: Україна, 2001. – 316 с.
9. Мацієвський Ю. У пастці гібридності: зигзаги трансформацій політичного режиму в Україні (1991-2014): монографія / Ю. В. Мацієвський. – Чернівці: Книги – XXI, 2016. – 552 с.
10. Мацієвський, Ю. (2020). Змішані цінності і суспільні обмеження: чому запит на «сильну руку» не призведе до авторитаризму в Україні. Соціологія: теорія, методи, маркетинг, 4, 43–67. DOI 10.15407/sociology2020.04.043
11. Мацієвський, Ю. (2020). Від партій-субститутів до справжніх партій: чи можливо це в Україні? Політичні партії і вибори: українські та світові практики: Зб. ст. і тез за результатами IV міжнародної наукової конференції “Політичні партії і вибори: українські та світові практики”. А. Романюк і В. Литвин (ред.). (Вип. 4, сс. 282–286). Львів: Львівський національний університет імені Івана Франка. <https://eprints.oa.edu.ua/8388/>
12. Мацієвський, Ю. (2018). В ловушке гибридности: политический режим в Украине после революции 2014 года. Полис. Политические исследования, 1, 96–115. <https://doi.org/10.17976/jpps/2018.01.07>
13. Мацієвський, Ю. (2012) Пастка обмеженого доступу. Критика (5:175). pp. 2-6. <https://eprints.oa.edu.ua/1420/>
14. Мацієвський, Ю. (2011). Інволюція конституціоналізму і квазі-авторитарний режим в Україні. Вибори і демократія, Вип. 3, 49–56. <https://eprints.oa.edu.ua/1118/>
15. Зидентоп Л. Демократия в Европе. – М: Логос, 2004. – 360 с.
16. Жерар М. Принцип суверенітету. Історія та основи новітньої влади. – Л.: Кальварія, 2003. – 212 с.
17. Дюверже М. Политические партии. – М.: Академический Проект, 2000. – 558 с.
18. Основи демократії / Авт. колектив: М. Безсонова, О. Бірюков, С. Бондарчук та ін.; За заг. ред. А. Колодій. – К.: Ай Бі, 2002. – 684 с.
19. Патнам Р. та ін. Творення демократії: Традиції громадянської активності в сучасній Італії / Р. Д. Пантам разом з Р. Мокарді та Р. Н. Нанетті. – К.: Основи, 2001. – 302 с.
20. Політична система сучасної України: особливості становлення, тенденції розвитку / За ред. Ф. М. Рудича. – К.: Парламентське видавництво, 2002. – 327 с.
21. Рябов С. Політологічна теорія держави. – К.: Тандем, 1996. – 240 с.
22. Политическая наука: новые направления /Под ред. Р. Гудина, Х.-Д.

- Клингеманна. – М.: Вече, 1999.
23. Фрідріх А. Гайєк. Конституція свободи. – Львів: Літопис, 2002. – 556 с.
24. Чиркин В. Современное государство. – М.: Междунар. отношения, 2001. – 416 с.
25. Шаповал В. Вищі органи сучасної держави. Порівняльний аналіз. – К.: Програма Л, 1995. – 136 с.
26. Шумпетер Й. Капіталізм, соціалізм і демократія. – К.: Основи, 1995. – 528 с.
27. Matsiyevsky, Y. (2018). Ukraine's Regime Is Less Stable than It Was under Yanukovych: A Third Year Comparison". PONARS Eurasia policy memo # 517, Retrieved from <http://www.ponarseurasia.org/memo/ukraine-regime-less-stable-than-under-yanukovych-third-year-comparison>
28. Matsiyevsky, Y. (2018). Revolution without Regime Change: The Evidence from the Post-Euromaidan Ukraine. Communist and Post-Communist Studies, 51(4), 349–359. <https://doi.org/10.1016/j.postcomstud.2018.11.001>

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ З ДИСЦИПЛІНИ «КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО УКРАЇНИ»

1. Конституційно-правові норми та інститути конституційного права України. Система конституційного права України.
2. Джерела конституційного права України.
3. Поняття та основні принципи конституційного ладу України.
4. Конституційні принципи інституту прав та свобод особи в Україні.
5. Конституційні права, свободи та обов'язки людини і громадянина в Україні, їх класифікація.
6. Гарантії прав та свобод людини і громадянина в Україні.
7. Принципи законодавства України про громадянство.
8. Конституційно-правове регулювання виборів в Україні.
9. Конституційно-правовий статус політичних партій в Україні.
10. Конституційно-правовий статус Верховної Ради України.
11. Конституційно-правовий статус Президента України.
12. Конституційно-правовий статус Кабінету Міністрів України.
13. Основи конституційно-правового статусу Конституційного Суду України.
14. Центральні та місцеві органи виконавчої влади в Україні.
15. Система місцевого самоврядування в Україні та його принципи.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Конституційне право України / За ред. В. Я. Тація, В. Ф. Погорілка, Ю. М. Тодики. – К.: Український центр правничих студій, 1999. – 376 с.
2. Конституційне право України / За ред. Ю. М. Тодики, В. С. Журавського. – К.: Ін Юре, 2002. – 544 с.
3. Конституція України. Науково-практичний коментар / За заг. ред. К. Чижмарь та О. Лавриновича. – К.: Видавничий дім “Професіонал”, 2018. – 290 с.

4. Конституція України. Науково-практичний коментар / редкол.: В. Тацій, О. Петришин, Ю. Барабаш та ін; Нац. акад. прав. наук України. – 2-ге вид., переробл. і допов. – Х.: Право, 2011. – 1128 с.
5. Конституція України. Науково-практичний коментар / редкол.: В. Я. Тацій (голова редкол.), О. В. Петришин (відп. секретар), Ю. Г. Барабаш та ін.; Нац. акад. прав. наук України. – 2-ге вид, переробл. і допов. – Х.: Право, 2011. – 1128 с.
6. Кравченко В. Конституційне право України: Навчальний посібник. – Вид. 6-те, виправлене та доповнене. – К.: Атіка, 2008. – 592 с.
7. Кушніренко О., Слінько Т. Права і свободи людини та громадянина. – Х.: Факт, 2001. – 440 с.
8. Погорілко В. Конституційне право України : підруч. / В. Ф. Погорілко, В. Л. Федоренко. – 2-ге вид., переробл. та доопр. – К.: Алерта, 2010. – 432 с.
9. Скрипнюк О. Курс сучасного конституційного права України: Академічне видання. – Х.: Право, 2009. – 468 с.
10. Тодика Ю. Основы конституционного строя Украины. – Х.: Факт, 1999. – 320 с.
11. Тодика Ю. Конституция Украины: проблемы теории и практики. – Х.: Факт, 2000. – 608 с.
12. Шаповал В. Державний лад країн світу. – К., 1999. – 320 с.
13. Шаповал В. Конституційне право зарубіжних країн. Академічний курс : підруч. – К: Юрінком Інтер, 2010. – 464 с.
14. Шаповал В. Сравнительное конституционное право / В. Шаповал. – К.: Княгиня Ольга, 2007. – 416 с.
15. Шаповал В. Сравнительное конституционное право. – К.: Княгиня Ольга, 2007. – 416 с.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ З ДИСЦИПЛІНИ «ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНОЇ ДУМКИ»

1. Політична і правова думка в країнах Стародавнього Сходу: Індія.
2. Політична і правова думка в країнах Стародавнього Сходу: Китай.
3. Політичні і правові вчення в Стародавній Греції: загальна характеристика.
4. Політичні і правові вчення Західної Європи у період Середньовіччя: головні представники та їх ідеї.
5. Політичні і правові вчення Європи в епоху Відродження та Реформації: загальна характеристика.
6. Вчення Н. Макіавеллі про державу і політику.
7. Головні політико-правові ідеї Реформації.
8. Політичні і правові вчення США в XVIII–XIX ст..
9. Ідея прав людини в політико-правовій думці Нового часу: загальна характеристика.
10. Політико-правова ідеологія націонал-соціалізму.
11. Лібералізм: історія ідей та сучасність (розвиток вчення): загальна характеристика.
12. Консерватизм: історія ідей та сучасність (розвиток вчення): загальна характеристика.

13. Становлення сучасної соціал-демократії. Соціал-демократія в повоєнний період.
14. Концепція правової держави: сутність та ознаки.
15. Сутність і характерні риси неомарксизму у ХХ ст.
16. Загальна характеристика теорії інституціоналізму.
17. Загальна характеристика біхевіоралістичних теорій політики.
18. Ч. Мерріам – засновник нової науки про політику.
19. Г. Лассуелл про предмет політичної науки.
20. Характеристика нормативних політичних теорій.
21. Т. Парсонс про сутність функціоналізму.
22. Теорія політичних систем Г. Алмонда.
23. Проблеми стійкості демократії у праці Г. Алмонда і С. Верби «Громадянська культура і стабільність демократії».
24. Політологічний аналіз політичної системи в роботі Д. Істона «Політична система».
25. Вчення Х. Арендт про політику.
26. Постіндустріальне суспільство і його особливості в теорії Е. Тоффлера.
27. Теорія цивілізації і політичного розвитку С. Хантінгтона.
28. Концепція З. Бжезінського про світову політику.
29. Світ-системний аналіз І. Валлерстайна.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Енциклопедія політичної думки. – К.: Дух і Літера, 2000. – 472 с.
2. История политических и правовых учений / Под ред. В. С. Нерсисянца. – М.: НОРМА-ИНФРА.М, 2000. – 352 с.
3. История политических и правовых учений / Под ред. О. Р. Лейста. – М.: Юрид. лит., 1997. – 688 с.
4. Нерсисянц В. Философия права. – М.: НОРМА-ИНФРА. М, 1999. – 652 с.
5. Политическая энциклопедия. – В 2-х т. / Рук. науч. проекта Г. Ю. Семигин. – М.: Мысль, 2000.
6. Себайн Дж., Торсон Т. Історія політичної думки. – К.: Основи, 1997. – 838 с.
7. Чанышев А. История политических учений. Классическая западная традиция (Античность - первая четверть XIX в.). – М.: РОССПЭН, 2000.
8. Історія політичної думки: підручник: у 2-х т. / за заг. ред. Н. М. Хоми ; [Т. В. Андрущенко, О. В. Бабкіна, І. Ю. Вільчинська та ін.]; 2-е вид., перероб. і доп. – Львів : «Новий Світ–2000», 2017. – Т.2.: ХХ – початок ХХІ ст. – 598 с.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ З ДИСЦИПЛІНИ «ТЕОРІЯ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН»

1. Теорія міжнародних відносин: генеза, предметна галузь, взаємозв'язок з іншими дисциплінами.
2. Класична традиція в теорії міжнародних відносин (аналіз праць Фукідіда, Н. Макіавеллі, Т. Гоббса).
3. Ліберально-ідеалістична традиція в теорії міжнародних відносин (аналіз праць І. Канта, Г. Гроція).

4. Реалістична парадигма міжнародної політики Г. Моргентау. Неореалізм К. Волтца.
5. «Великі суперечки» в теорії міжнародних відносин.
6. Поняття «транс націоналізму». Концепції «транс націоналізації» Дж. Ная, Р. Кеохейна.
7. Марксизм і неомарксизм в теорії міжнародних відносин.
8. Цивілізаційний підхід в теорії міжнародних відносин (вчення М. Данилевського, А. Тойнбі, О. Шпенглера, С. Хантінгтона).
9. Еволюція міжнародної системи: від Вестфальського миру (1648 р.) до постбіполярної системи міжнародних відносин.
10. Національна держава у сучасних міжнародних відносинах. Класифікації держав у міжнародній системі.
11. Недержавні учасники міжнародних відносин. Роль міжнародних міжурядових і неурядових організацій у сучасній світовій системі.
12. Поняття «національні інтереси». Структура національного інтересу та типології національних інтересів.
13. Цілі, засоби і стратегії учасників міжнародних відносин: поняття, типології.
14. Основні компоненти зовнішньополітичної могутності міжнародного актора.
15. Роль сили в міжнародних відносинах. Збройне насилля і його форми.
16. Поняття «національної безпеки» і «міжнародної безпеки». Типологізація систем безпеки. Нові загрози міжнародній безпеці.
17. Поняття «дипломатії», її форми і методи. Особливості сучасної дипломатії.
18. Співвідношення права і моралі як регуляторів міжнародних відносин. Теоретичні підходи до трактування місця моралі в міжнародних відносинах.
19. Поняття «міжнародного конфлікту». Типологізація конфліктів. Фази розвитку міжнародного конфлікту.
20. Війна як явище суспільного життя. Типологія воєн. Вчення К. фон Клаузевіца про війну.
21. Зовнішня політика України: засади, пріоритети, напрями.
22. Геополітичне становище України в умовах сучасних європейських та євразійських процесів і глобальних трансформацій ХХІ ст.
23. Європейська інтеграція України як стратегічний напрям розвитку країни: здобутки і проблеми.
24. Російська агресія проти України: етапи, форми, напрями протидії.
25. Глобалізація як тенденція сучасного світового розвитку: поняття, основні прояви, позитивні й негативні наслідки.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Лебедева М. М. Мировая политика: Учебник для вузов / М.М. Лебедева. – 2-е изд. – М.: Аспект Пресс, 2006. – 365 с.
2. Мальський М., Мацях М. М. Теорія міжнародних відносин: Підручник. 3-е вид., перероблене і доп. – К.: Знання, 2007. – 461 с.
3. Міжнародні системи і глобальний розвиток / підручник; кер. авт. колективу О. А.Коппель; за ред. Л. В.Губерського, В. А. Манжоли. Київ.:

- Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2008.
4. Мировая политика и международные отношения / за ред. С. А. Ланцова, В. А. Ачкасова. – Спб., 2009. – 424 с.
 5. Современные международные отношения. Учебник / под ред. А.В. Торкунова. – М.: РОССПЭН, 2012. – 584 с.
 6. Современная мировая политика: прикладной анализ / отв. ред. А.Д. Богатуров. 2 изд., испр. и доп. М., Аспект Пресс, 2010. – 592 с.
 7. Цыганков П.А. Теория международных отношений. – М.: Гардарики, 2003. – 590 с.
 8. Шергін С. О. Політологія міжнародних відносин: навч. посіб. / С.О. Шергін. – Дипломатична академія України при МЗС України, 2013. – 204 с.
 9. Бауман З. Глобализация: последствия для человечества и общества / З. Бауман. – М.: Весь мир, 2004. – 188 с.
 10. Бжезинский Зб. Выбор. Глобальное господство или глобальное лидерство / Пер. с англ. – М.: Междунар. отношения, 2004. – 288 с.
 11. Глобалізація і сучасний міжнародний процес / за заг. ред. Б. Гуменюка і С. Шергіна. – К.: Університет Україна, 2009. – 508 с.
 12. Киссинджер Г. Дипломатия. Пер. с англ. В.В.Львова / Послесл. Г. А. Арбатова. – М., Ладомир, 1997. – 848 с.
 13. Міжнародні відносини: Історія. Теорія. Економіка. Право: навч. посіб. / М. З. Мальський та ін. – К.: Знання, 2010. – 463 с.
 14. Міжнародні відносини та світова політика: підручник / кер. авт. кол. В. Ю. Крушинський; за ред. В. А. Манжоли. – К.: Вид-во полігр. центр «Київський університет», 2010. – 863 с.
 15. Фукуяма Ф. Конец истории и последний человек / Ф. Фукуяма; Пер. с англ. – М.: Изд-во АСТ, 2004. – 588 с.
 16. Хантингтон С. Столкновение цивилизаций / С. Хантингтон; Пер. с англ. – М.: «Издательство АСТ», 2003. – 603 с.
 17. Цыганков А.П. Цыганков П.А. Социология международных отношений: Анализ российских и западных теорий: Учебное пособие для студентов вузов / А.П.Цыганков, П.А.Цыганков. – М.: Аспект Пресс, 2006. – 238 с.
 18. Чекаленко Л.Д., Федуняк С.Г. Зовнішня політика України від давніх часів до наших днів): підручник / Л. Д. Чекаленко, С. Г. Федуняк; за заг. Ред. Л. Д. Чекаленко. – К.: Вид. дім «Персонал», 2010. – 464 с.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ З ДИСЦИПЛІНИ «ПОРІВНЯЛЬНА ПОЛІТОЛОГІЯ»

1. Еволюція та розвиток порівняльних політологічних досліджень.
2. Основні підходи та школи порівняльно-політологічних досліджень: біхевіоризм, структурний функціоналізм, інституціоналізм та неоінституціоналізм, теорія раціонального вибору;
3. Кількісні та якісні методи у порівняльних політичних дослідженнях. Їх можливості і обмеження;
4. Сутність порівняльного методу та його різновиди;
5. Критерії порівняння політичних систем;

6. Критерії аналізу політичних партій та партійних систем;
7. Критерії аналізу демократії і демократизації;
8. Можливості і обмеження індексів демократії;
9. Критерії порівняльного аналізу політичної культури;
10. Критерії порівняльного аналізу політичних інститутів у різних формах правління;
11. Критерії порівняння різних форм державного устрою;
12. Критерії порівняльного аналізу політичних режимів;
13. Теорія ігор та можливості її застосування в політичній науці.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Г. Алмонд, Дж. Пауэлл, К. Стром, Р. Далтон. Сравнительная политология сегодня. Мировой обзор: Учеб. пособие. – М., 2002. – 537 с.
2. Демократизация : учебное пособие // Под науч. ред. М. Г. Миронюка. Сост. и науч. ред. К. В. Харпфер, П. Бернхаген, Р. Ф. Инглхарт и др. (Пер. с англ. И. М. Локшина, И. А. Томашова, И. А. Ефимовой и др.). М.: ВШЭ, 2015.
3. Зіллер Ж., Політико-адміністративні системи ЄС. Порівняльний аналіз. – К.: Основи, 1996. – 420 с.
4. Митрохина Т.М. Сравнение как средство развития политической теории// Полис. – 2004. – № 3.
5. Романюк А.С. Порівняльний аналіз політичних інститутів країн Західної Європи. – Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2007. – С. 6 – 40.
6. Сарторі Дж. Порівняльна конституційна інженерія: Дослідження структур, мотивів і результатів. – К.: АртЕк, 2001. – 224 с.
7. Сморгунов Л.В. Современная сравнительная политология. – М.: Российская политическая энциклопедия (РОССПЭН), 2002. – С.11 94.
8. Сравнительная политика. Основные политические системы современного мира/ Под общ.ред. В.С.Бакирова, Н.И.Сазонова. – Х.: ХНУ имени В.Н.Каразина, 2005. – С.12 – 80.
9. Політична думка ХХ – початку ХХІ століть: методологічний і доктринальний підходи : підручник : у 2-х т. / за заг. ред. Н. М. Хоми ; [Т. В. Андрущенко, О. В. Бабкіна, В. П. Горбатенко та ін.]. – Львів : «Новий Світ-2000», 2016. – Т. 1.

ІV. КРИТЕРІЙ ОЦІНЮВАННЯ, СТРУКТУРА ОЦІНКИ ТА ПОРЯДОК ОЦІНЮВАННЯ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ ВСТУПНИКІВ

Вступне випробування для вступників на навчання в аспірантурі проводиться у формі усного екзамену.

Максимальна оцінка, яку може отримати вступник – 100 балів. Критерії оцінювання знань вступників за результатами вступного випробування за національною шкалою наведено у таблиці 1.

Таблиця 1

Критерії оцінювання знань вступників

Критерії оцінювання	Бальна шкала оцінок знань			
	«Відмінно» (91 - 100)	«Добре» (76-90)	«Задовільно» (61-75)	«Незадовільно» (до 60)
Повнота відповіді	повна	Повна	неповна	Неповна
Глибина і різносторонність знань	достатні	Належні	Задовільні	Відсутні
Системність та логіка викладу матеріалу	Систематизоване, логічне	Логічне	Відсутні	Відсутні
Знання базового законодавства та літератури	Глибоке, використовуються при відповіді	Достатнє, використовуються при відповіді	Мінімальне, частково використовуються	Відсутнє
Уміння узагальнювати викладений матеріал	Обґрунтовані висновки	Частково обґрунтовані висновки	Поверхнево обґрунтовані висновки	Відсутні висновки

Вступник допускається до участі у конкурсі, якщо оцінка за виконання завдань вступного випробування складає 61 бал і більше за 100-бальною шкалою оцінювання.

Якщо підсумковий бал за результатами вступного випробування вступника становить менше 61 бала, то він не допускається до участі у конкурсному відборі.

V. ПОЛІТИКА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Кожен абітурієнт під час складання фахового вступного випробування повинен дотримуватися моральних норм, правил етичної поведінки та принципів академічної доброчесності, а саме:

- самостійно виконувати завдання;
- не принижувати будь-яким чином гідність інших абітурієнтів, учасників освітнього процесу, запобігати таким діям з боку інших осіб;
- дотримуватися правил ділового етикету в поведінці та норм культури спілкування у комунікації з абітурієнтами, здобувачами вищої освіти, викладачами та співробітниками НаУОА;
- не використовувати телефон або гаджети під час проведення фахового вступного випробування;
- не використовувати службові або родинні зв'язки для отримання нечесної переваги.